О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 31121

гр. София, 05.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 20 състав,** в закрито заседание на 05.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **8999** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 46 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Производството е образувано по жалба на С. О., гражданин на У., [дата на раждане] в У., чрез адв. К. Б., срещу Заповед № 1266з-2117 от 02.07.2026 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) на ВПД директор на Дирекция „Борба с организираната престъпност“ – главен комисар М. З., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход – У.“.

С жалбата е направено и особено искане по чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране изпълнението на заповедта до приключване на съдебното производство. Излагат се твърдения, че изпълнението на заповедта преди приключване на съдебния контрол би могло да доведе до необратими последици за живота, здравето и личната сигурност на жалбоподателя. Не се представят доказателства.

Административен съд – София-град, с настоящото определение дължи произнасяне, само относно искане за спиране изпълнението на заповедта и преценява същото като процесуално недопустимо за разглеждане по следните съображения:

Съгласно чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ една от принудителните административни мерки, които се прилагат спрямо чужденците по този закон, е връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна.

В случая оспорената Заповед № 1266з-2117 от 02.07.2026 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) на ВПД директор на Дирекция „Борба с организираната престъпност“ е издаден с правно основание чл. 44, ал. 1, вр. с чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, съгласно която разпоредба връщане се налага, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред.

Съгласно чл. 44, ал. 3 от ЗЧРБ заповедите за налагане на принудителни административни мерки се изпълняват от службите за административен контрол на чужденците, съответно от органите за граничен контрол, след влизането им в сила, освен ако органът, издал заповедта, е допуснал предварително изпълнение. В оспорената заповед липсва разпореждане за допускане на

предварително ѝ изпълнение, поради което и на основание чл. 44, ал. 3 от ЗЧРБ заповедта ще подлежи на изпълнение след евентуалното ѝ влизане в сила. В чл. 44, ал. 4 ЗЧРБ законодателят изрично е регламентирал кои заповеди подлежат на "незабавно изпълнение" /т.е. на предварително изпълнение по силата на закона/, а в чл. 44, ал. 15 ЗЧРБ е предвидено предварително изпълнение и на заповедите по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ /с които се налагат обезпечителни мерки/, като настоящият случай не попада в тези хипотези.
Принудителната административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ - „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ подлежи на обжалване при условията и по реда на АПК по смисъла на чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ. Разпоредбата на 46, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗЧРБ установява правилото, че жалбите до съда само против заповедите за отнемане право на пребиваване в РБ, налагане на забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 1а и за експулсиране не спират изпълнението на тези заповеди. По аргумент за противното, неупоменаването в ал. 2 на заповедите за връщане до страна на произход означава, че на общо основание, с факта на подаване на жалбата, изпълнението на Заповед № 1266з-2117 от 02.07.2026 г. за налагане на принудителна административна мярка на ВПД директор на Дирекция „Борба с организираната престъпност“, е спряно.
Както бе посочено по-горе оспорената заповед не съдържа изрично разпореждане за предварително изпълнение, по смисъла на чл. 60, ал. 1 от АПК. В този смисъл, приложимо е общото правило, визирано в чл. 166, ал. 1 от АПК, според което оспорването на административен акт пред съда спира изпълнението му. Депозираната жалба отговаря на изискванията на чл. 145, ал. 1 от АПК - съдържа искане за проверка за законосъобразност на процесната заповед, с която на жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, поради което същата е проявила своя суспензивен ефект и изпълнението на заповедта е спряно.
Предвид изложеното, искането за спиране на изпълнението на оспорената заповед поради липса на предмет, а и на правен интерес, следва да бъде оставено без разглеждане.
Водим от горното, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на С. О., гражданин на У., [дата на раждане] в У., чрез адв. К. Б., за спиране изпълнението на Заповед № 1266з-2117 от 02.07.2026 г. на ВПД директор на Дирекция „Борба с организираната престъпност“ – главен комисар М. З., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход – У.“.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването на страните.
Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: